

ಇಸ್ಲಾಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧದ ಶಿಷ್ಟಭಾರಗಳು

ಇಸ್ಲಾಮ್ ನೀತಿ, ಮೌಲ್ಯ, ನೈತಿಕತೆ, ನ್ಯಾಯ, ದಯೆ ಮತ್ತು ಸೌಹಾದರ್ಯದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಈ ನೀತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಶತ್ರುಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಾಗಿ ಪಾಲಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರಿಗೆ(ಸ) ಮತ್ತು ಅವರ ಸಹಾಬಿಗಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಅತೀವ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಮಕ್ಕಾವನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಾದ ಬಹುದೇವವಿಶ್ವಾಸಿಗಳ ಕುರಿತು ತೀಪ್ಯು ನೀಡುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರತೀಕಾರ ತೀರಿಸುವರೆಂದೂ ಕರಿಣವಾಗಿ ದಂಡಿಸುವರೆಂದೂ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಆತಂಕಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಿಯು(ಸ) ಅವರಿಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಕ್ಷಮಾಧಾನವನ್ನು ಘೋಷಿಸಿಸುತ್ತಾ ಹೀಗೆಂದರು,

«إِذْ هُوَا فَأَنْتُمُ الظُّلْقَاءُ» [بِيْهِقِّي]

“ಹೋಗಿ. ನಿಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷಮೆ ಇದೆ.” (ಸುನ್ನಾ ಬ್ಯಾಹಕೆ)

ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ತಮ್ಮ ಸೇನಾನಾಯಕರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುವಾಗ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು,

«أَغْرِرُوا بِاسْمِ اللَّهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا مِنْ كَفَرَ بِاللَّهِ أَغْرِرُوا وَ لَا تُنْهِلُوا وَ لَا تَنْهَلُوا وَ لَا يُلْدَآ»
[مسلم، ترمذى، أبو داود]

“ಅಲ್ಲಾಹನ ಹೆಸರೆತ್ತಿ ಅಲ್ಲಾಹನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿರಿ. ಅಲ್ಲಾಹನನ್ನು ಒಪ್ಪದವರೆಂದನೆ ಜಿಹಾದ್ ಮಾಡಿ. ಹೋರಾಡಿರಿ ಮತ್ತು ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ, ಲೂಟಿಗೈಯಬೇಡಿರಿ, ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೊಡೆಯಬೇಡಿರಿ ಮತ್ತು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಬೇಡಿರಿ (ಅಂದರೆ ಕೈ, ಕಾಲು, ಮೂಗು, ಕಿವಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತುಂಡರಿಸಬೇಡಿರಿ), ಅಪ್ರಾಪ್ತರಾದ ಮತ್ತು ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಅಹರಲ್ಲದ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಡಿರಿ.”
(ಮುಸ್ಲಿಮ್, ತಿರ್ಮಿದಿ, ಅಭೂದಾವೂದ್)

ಇಸ್ಲಾಮ್ ಪ್ರತೀಕಾರ ಎಸಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಮೃತದೇಹವನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಲು ಹಾಗೂ ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಲು ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಉಮದ್ ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆ ಮಕ್ಕಾದ ಸತ್ಯನಿಷೇಧಿಗಳು ಹುತಾತ್ಮರ ಸರದಾರ ಹಮ್ರಾರೂ ಬಿನ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಮತ್ತಲಿಬ್(ರ) ಮತ್ತಿತರ ಸಹಾಬಿಗಳ ಮೃತದೇಹಗಳನ್ನು ವಿರೂಪಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಅನುಮತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಸಹಿಷ್ನೂತೆ ಮತ್ತು ನ್ಯಾಯದ ಧರ್ಮವಾಗಿದೆ. ಇಸ್ಲಾಮ್ ಯುದ್ಧದ ವೇಳೆ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ, ವಚನಭಂಗ, ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುವುದು ಮತ್ತು ಅವರಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಕೊಡುವುದು, ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು, ಮನೆಗಳನ್ನೂ ಕೃಷಿ ಬೆಳೆಗಳನ್ನೂ ನಾಶ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅನಿವಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ತೀರಾ ಸೀಮಿತ ವಲಯದಲ್ಲಿ, ಶತ್ರುಗಳು ಅವಮಾನಿತರಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವಂತೆ ವಿವರಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಾಹನ ಸಂದೇಶವಾಹಕರು(ಸ) ಕೆಲವು ಯುದ್ಧಗಳಲ್ಲಿ ಯಹಾದಿಗಳ ಜತೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

ಮುಸ್ಲಿಮರು ತಮ್ಮ ಶತ್ರುಗಳೊಡನೆ ಸದಾ ಕ್ಷಮೆಯ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತೋರಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಎಂದಿಗೂ ವಚನಭಂಗ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇತಿಹಾಸವೇ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಅಮೀರುಲ್ ಮೂಲಿನೀನ್ ಉಮರ್ ಬಿನ್ ಇತ್ತಾಬ್‌ರವರು(ರ), ಬ್ಯಾತುಲ್ ಮುಕದ್ದಸ್‌ನ ಕೇಲಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ರೋಮನ್ ಕ್ರೈಸ್ತರಿಂದ ಪಡಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಫಲಸ್ವೀನಿಗೆ ಹೋದರು. ಅದೇ ವೇಳೆ ನಮರ್ಯಾನ ಸಮಯವಾಯಿತು. ಅವರು

ಜರ್ಜನಿಂದ ಹೊರ ಹೋಗಿ ಒಂದೆಡೆ ನಮಾರ್ತು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಮುಸ್ಲಿಮರು ನಾಳೆ ಇಗರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಮಸೀದಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಇಂಗಿತವಾಗಿತ್ತು.

ಇಸ್ಲಾಮೀ ಇತಿಹಾಸದ ಕೊನೆಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಸ್ಲಿಮರ ಈ ಕ್ಷಮೆ ಮತ್ತು ಸೌಹಾದರ್ಶನೆಯು ಎಲ್ಲರ ಮಟ್ಟಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ಮುಹಮ್ಮದ್ ಬಿನ್ ಫಾತಿಹ್ ರಹ್ತುಲ್ಲಾಹಿಯವರು ಕಾನ್ಸ್ವಾಂಟಿನೋಪಲನ್ನು ಜಯಿಸಿದಾಗ, ಅಲ್ಲಿನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಇಗರ್ಜೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಾದಿಗಳ ಜತೆ ಬಹಳ ಗೌರವಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆಂದರೆ ಸ್ವತಃ ಪಾದಿಗಳ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಕೆಲವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿತೋಡಿದರು, “ನಮಗೆ ಮುಸ್ಲಿಮರಿಂದ ದೊರೆಗ ಗೌರವ ಮತ್ತು ಆತಿಥ್ಯವು ಸ್ವತಃ ನಮ್ಮ ಕ್ರೈಸ್ತ ಬಾಂಧವರಿಂದಲೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ.”

* * * *